

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Emma. Et romantisk Eventyri fem Sange

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 204. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711420816/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Hvis Blif med eet opflarte sig,
Hun saae paa ham, han saae paa hende,
Og begge saae Naturens Død,
Og begge vaagned og udbred:
Hvor snart fik denne Dag dog Ende!

Hvorhen de vendte sig, var Spor
Af Vintrens Grumhed, alt var øde,
Hvor før de sødt i Fryd henflode,
En Gyfen nu dem gennemfoer.
Den Lund, hvor under Egens Skygge
De slynged til hinanden sad,
For Vidner, som for Solen, trygge,
Har tabt sit allerfide Blad;
Og alle dens symphoniske Fugle
Er flygtede for Stormens Hviiin
Og hylet af en eensom Ugle
Fra nære truende Ruin.
Den muntre Kilde, som sig smode
Sødt rislende forbi dem ned,
Var størket, og kun Tidslor groede,
Hvor før Violer, ved dens Bred.
De lette, flagrende favoner,
Som spægte mellem Blomstre her,
Flei hjem til Sydens fierne Zoner,
At aabne nye Roser der;
Afflædte Heies marre Kroppe
Saae dækkede med Sneens Slør;
Og Elko tog fra negne Toppe
Ei deres Sang igien, som før.
De Vidner til den Fryd, de nede,
Som før dem mødte, hvor de gif,
Var flygted, salmed, eller døde
Ved Vinter-Kongens mærke Blif.